

# **Manu: ”I mitt äktenskap är vi helt jämlika”.**

Hur kan man förena sitt liv som musiker med familjefaderns i det moderna äktenskapet?

Manu, som kommer från Marseille, svarar på våra frågor med sin Marseille-accent.

2014-05-09

”Hantverkare och konstnär, det är så som Manu definierar sig.” Han är yrkesmusiker och i spetsen för ett litet företag för renovering i

byggbranschen. Dessutom är han trummis i en jazzband och samtidigt gift och far till två barn.

## **Hur lärde du känna Opus Dei?**

Verket var en del av mig, eftersom mina föräldrar lärde känna Opus Dei precis efter min födelse. Min tonårstid var kaotisk: jag befann mig redan mitt i musiken, utan hållpunkter och umgicks med människor, ”som man inte kan umgås med”. Det var i denna situation jag bestämde mig att resa till Världsungdomsdagen i Paris, där jag genomgick en omvändelse. Jag hade rest iväg tillsammans med en grupp från Opus Deis centrum i Marseille och det blev en omvälvning. Efter att ha deltagit i en reträtt bad jag om att bli upptagen i Opus Dei som supernumerarie, när jag var 19 år. Jag gifte mig år 2007 och har i dag två barn.

## **Vad gör du i livet?**

Jag är yrkesmusiker, i synnerhet jazztrummis. Detta yrke kan vara finansiellt besvärligt under vissa dödperioder, särskilt när man har en familj att försörja. Därför beslöt jag att samtidigt grunda ett renoveringsföretag i byggbranschen för lugnare perioder. Dessa båda yrken är när allt kommer omkring inte så avlägsna varandra, för enligt mig bör en hantverkare vara konstnär.

## **Kan man bli helig genom trummorna?**

Musik är ett verkligt yrke som kräver ett arbete utöver det vanliga. Som alla andra studier tillägnar jag mina timmar vid trummorna åt Herren. Jag anstränger mig att börja punktligt, att sluta i tid, tvinga mig, när jag inte längre vill, att sluta, när jag har annat att göra.

## **Hur verkar du apostoliskt i din omgivning?**

Mitt yrke kräver samarbete med å ena sidan andra musiker och å andra sidan med publiken. Jag skapar snabbt relationer och stor vänskap som man sedan måste vårda och upprätthålla. Musik är en mycket öppen miljö, inte svårare än någon annan för att verka apostoliskt, som drar till sig personer från mycket olika miljöer och uppfattningar: lantbor, stadsbor, intellektuella, icke intellektuella... Men det är sant att vara på resande fot gör livet svårt för mina musikerkolleger...

## **Hur hanterar du turnéer och familjeliv?**

Jag har beslutat att inte vara 360 dagar om året på vägarna... Jag accepterar bara mycket intressanta musikprojekt, som passar mitt familjeliv. Jag är hemma under veckan men ofta borta på veckoslutet på turnéer. Barnvakt, föräldrar och svärföräldrar är värdefull hjälp...

## **Delar du denna passion med din hustru?**

Liksom för soldathustrur behövs det speciella egenskaper för att "uthärda" musiker... För min del har jag tur att ha en hustru som är musiker. Jag spelade med henne under de år då vi träffades. Efter våra två barns födelse har vi satt våra gemensamma musikaliska projekt i parentes, men vi räknar med att mycket snart spela tillsammans igen...

## **Vilken roll skall enligt dig en familjefar spela i det moderna äktenskapet?**

I mitt äktenskap råder fullkomlig jämställdhet! Min hustru ger pianolektioner på musikkonservatoriet. Hon har alltså ett annorlunda tidsschema, eftersom hennes elever kommer från skolan och har lektioner till sent på kvällen: hon går alltså hemifrån ungefär

16.30 och kommer tillbaka ungefär kl.22.00. Jag måste därför hämta barnen och vara med dem från kl. 16.30 tills de skall lägga sig, och det tre eller fyra gånger i veckan.

## **Hur har denna ordning tagit form?**

Uppfostran och strukturen i ett hem lär man sig inte i handböcker! När vi beslöt att gifta oss och få barn, visste vi att detta skulle förändra våra liv, men man kunde inte i förväg veta, hur det skulle gå... Det är liksom i fråga om helgelsen bra att känna till teorin, men framför allt gäller det omsätta den i praktiken sedan!

## **Hur hanterar man ett barns ankomst till familjen?**

Att få barn är en stor glädje men kräver också vissa offer. I min omgivning ser jag män i trettioårsåldern, som redan haft ett yrkesliv och vid ett barns ankomst måste förändra sina ibland mycket

inrotade vanor. Det är svårt. För en kvinna som arbetat är ett barn en ännu svårare förändring: att stanna hemma utan yrkesliv (under en viss tid i min hustrus fall) kan vara en oerhörd chock, som man måste vara förberedd på.

## **Kort sagt...**

Min kallelse i Verket, den medvetenhet om barnskapet hos Gud, som är så förankrad i den helige Josemarías lära, den Heliga Jungfruns och den Helige Josefs kärlek, tillåter en att ge en mening åt dessa intensiva dagar. Och som den helige Josemaría sade: det är värt mödan.